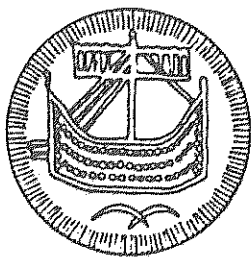

KORTA MEDDELANDEN OM LITTERATUR OCH TIDSKRIFTER

FORTS.

Deutsches Schifffahrtsarchiv nr 18 1995. Utgivare: Deutsches Schifffahrtsmuseum i Bremerhaven. Adress: Van-Ronzelen-Strasse, D-2850 Bremerhaven.

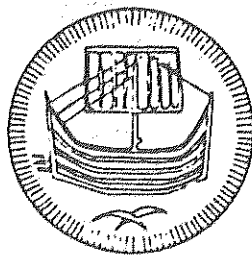
Ett av de ledande vetenskapliga organen för sjöfartshistoria i Nordeuropa, men förvånansvärt litet läst i Norden. Svårt med tyskan?

En mindre regelsten på 3-400 sidor per år, alltid mycket innehållsrik och mångsidig – från valfångst till marinmålare och kaptenstidböcker, med nordiska ämnen som Lapuri-skeppet (gissa författare!), samiska båtar (del I i detta nummer: gissa författare!), skeppsbygge, varvsplatser (på gång: gissa författare!), kulturlandskap och annat.

I denna utgåva fäster man sig gärna vid den märkliga och tragiska kantringen vid stapelavlöpningen 1651 för ett nybyggt skepp i Emden, vilken kostade 255 människor livet! Uppoffrande redaktör: Dr Uwe Schnall som f ö översätter från alla nordiska språk.

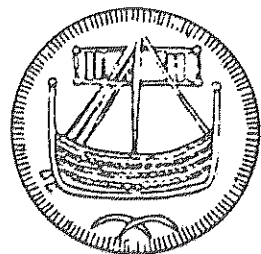
Hav og land. SPOR nr 1 1995, utg av Universitetet i Trondheim (UNIT), fakultetet for arkeologi og kulturhistorie, Vitenskapsmuseet, adress: N-7004 Trondheim.

Den mest påkostade av de arkeologiska populärskrifterna i Norden, men trots detta mycket billig! På många sätt är tidskriften ledande på området. Kanske den förnuftiga norska kombinationen av museer och universitet kan ge en bättre balans mellan fyndens värme och det teoretiska kallpratet än på andra håll i Norden? Det duggar sedan starten 1975 maritimarkologiska artiklar, på sistone särskilt av Marek Jasinski, som också leder undervisningen i ämnet maritim arkeologi vid UNIT. Detta nummer är ett specialnummer i vårt ämne men det planeras redan ytterligare ett om undervattensarkeologi (1997).

The Harbours of Caesarea Maritima. Results of the Caesarea Ancient Harbour Excavation Project (CAHEP) 1980-85. Gen Ed: John Peter Oleson. Vol II. The Finds and the Ship. BAR Int Ser 594, Oxford 1994. Hft, 272 +figs. C £39.

Vol I av detta verk har recenserats av u-teknad för Fornvännen (87, 1992). Den här delen förtjänar särskilt omnämnande här p g a Michael Fitzgeralds minutiösa presentation och komparativa analys av vraket. De systematiska tabellerna över byggdetaljer för antikens vrakfynd är mycket värdefulla.

Hellenkamper-Salies, G (Hrsg) Das Wrack. Der antike Schiffsfund von Mahdia. Köln 1994. 2 inb bd.

Mahdia-fyndet, som delvis är utställt på Bardomuseet i Tunis, med sin stora last av marmorelärer och skulptur, är det första stora undervattensarkeologiska fyndet i Medelhavet (1906). Vraket ligger däremot i stort sett kvar på platsen, liksom delar av lasten.

Ett förnyat samarbetsprojekt på musciansidan mellan Tyskland och Tunisien har givit vackra resultat, publicerade i detta magnifika bokverk. Olaf Höckmann vid Römisch-Germanisches Zentralmuseum i Mainz, som publicerar resultaten av den skeppsteknologiska analysen, är en av de mest framstående kunnarna av antik skeppsbyggnadskonst.

